

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΙΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδραμνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἐστίας."

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἁπασι τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ζ' ἔτους εὐρίσκονται παρ'
ἡμῖν καὶ παρ' ἁπάσι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Ἡᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα-
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιεύματα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστο-
λῆς δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυ-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλουσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἄκτις χαρᾶς.— Ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ. (ὑπὸ κ. Βασιλικῆς Κυριακί-
δου).— Ἰσαβέλλα Θεοτόκη.— Τὸ χαμόγελο (ποίημα ὑπὸ δος Κορνη-
λίας Α. Πρεβεζιότου).— Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον
Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.— Θερμότης-ζωή. (ὑπὸ δος Μαρίας Πιερ ἰα-
τροῦ).— Ὁ Ὀμιλος τῶν Φιλομούσων.— Ἡ Φιλαρμονικὴ καὶ ἡ Φιλό-
πρωχος Ἀδελφότης.— Ἀλλογραφία.— Τὰ δῶρα μας.— Γάλα τοῦ
βουνοῦ.— Εἰδοποιήσεις.— Ἐπιφυλλίς.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΙΑΤΩΝ ΑΚΤΙΣ ΧΑΡΑΣ

Ἐκεῖ ἔνθα οἱ πόνοι, οἱ στεναγμοὶ καὶ τὰ δάκρυα ἀποτελοῦσι
τὴν μόνην τῆς ζωῆς ποικιλίαν, ἐκεῖ ἔνθα τὴν ἀγωνίαν τῆς νυ-
κτὸς διαδέχεται ἡμέρα ἄνευ ἐλπίδος, ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ἀ-
σύλου, ἔνθα ὁ βίος τόσων δυστυχῶν ὑπάρξεων διαρρέει ὀδυνη-
ρὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς πάντοτε κλίνης, συγκίνησις ζωῆς, δάκρυα
εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης ἔρρευσαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας.

Οἱ ἀσθενεῖς, οἱ εἰς ἰσθίον καὶ ἄνισον πρὸς τὸν θάνατον πάλ-
λην καταδεδικασμένοι, αἱ ὑπάρξεις αὐταί, αἱ οὐδεμίαν εἰς ἑαυ-
τὰς ἔχουσαι ἐλπίδα, αἱ τὰ παντα παρὰ τῶν ἄλλων ἐξαρτῶ-
σαι, ὁμοιάζουσι πολὺ πρὸς τὰ μικρὰ παιδιά. Ἐν ἄνθος, ἐν
γλυκίσμα, εἰς ὠραῖος καρπός, ἐν καινουργῆς ἔνδυμα, μία θω-
πεία, εἰς λόγος συμπαθείας καὶ ἀγάπης, ἐν μεϊδίαια, ἰδοὺ ἡ
μόνη χαρὰ καὶ εὐτυχία των, ἰδοὺ ἡ τέρψις, ἡ διασκεδάσις, ἡ
ἀληθὴς τῆς πονεμένης καὶ πολυπαθοῦς ψυχῆς των ἀπόλαυσις.

Εἰς τὸ Ἄσυλόν μας τῶν ἀνιάτων αἱ θωπεῖαι καὶ οἱ συμ-
παθεῖς λόγοι εἶναι ἄρτιμα τῆς ἡμερησίας διαίτης, διότι πᾶσαι
ἡμεῖς ἀμιλλώμεθα τίς μείζονα νὰ παράσχη εὐχαρίστησιν καὶ ἀ-
νακούφισιν εἰς τὰς δυστυχεῖς αὐτὰς ὑπάρξεις. Ἀλλ' ὅ,τι ἰδίᾳ τὰς
ἔτερψε κατὰ τὴν διαρρευσάσαν εβδομάδα, ὅ,τι τὰς κρατεῖ ἔτι
ἐν συγκινήσει καὶ χαρᾷ, εἶναι ἡ ἀποστολὴ πρὸς αὐτὰς δωδεκά-
δος ὄλης ὠραίων καὶ θερμῶν ἐξ ἐριούχου κοιτωνιτῶν μετὰ πολ-

λῆς φιλοκαλίας φιλοτεχνημένων, μὲ ὠραῖον πεποικιλμένον σύμ-
πλεγμα ἐπὶ τοῦ περιχειρίου, συμβολοποιούν τὸν ἔλεον, τὴν ὑπο-
μονήν, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην.

Τοὺς ὠραίους τούτους κοιτωνίτας, ἐν οἷς ὡς ἐν ἑορτασίμῳ
περιβολῇ αἱ ἀσθενεῖς μας εὐρίσκονται, ἐπεξεργάσθησαν χεῖρες
ἄθραϊ καὶ τρυφερᾷ εὐγενῶν δεσποινῶν, χεῖρες σκορπίζουσαι ἀ-
φειδῶς τὰ εὐώδη καὶ μυροβόλα τῆς φιλανθρωπίας ἄνθη ἀνὰ
τὴν ὄδον τοῦ βίου τῶν δυστυχῶν ἀποκλήρων τῆς τύχης, χεῖρες
εὐεργετήσασαι ἤδη γενναίως τὸ Ἄσυλόν μας καὶ δικαίως κα-
ταλαβοῦσαι ἐν αὐτῷ τὸν εὐγενῆ τῶν εὐεργετιδῶν καὶ δωρη-
τριῶν τίτλον.

Αἱ ἐκ Ρουμανίας φιλόφρονες δέσποιναι κ. κ. Κυριεζῆ καὶ
Χαίτα, αἱ συνδέσασαι ἀδιαρρήκτως τὸ ὄνομά των μετὰ τοῦ
καλοῦ, εἶναι αἱ τὰς ἀσθενεῖς μας καὶ πάλιν ἐνθυμηθεῖσαι, αἱ
παρασχούσαι αὐταῖς τὴν ὑπερτάτην συγκίνησιν ταύτην, αἱ
δεχόμεναι τὴν ἄπειρον τῶν πασχουσῶν μας εὐγνωμοσύνην,
ὡς ἐλάχιστον φόρον τῆς ὑπὲρ αὐτῶν τόσον συνεχῶς καὶ θερ-
μῶς ἐκδηλουμένης συμπαθείας καὶ ἀγάπης των.

Τὸ εὐεργετικὸν ὄνομα Κυριεζῆ, τὸ συνδεδῆν μετὰ τῆς εὐγνω-
μοσύνης ὄλου τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὸ ὄνομα τοῦ ἀοιδίμου
ἀνδρός, ὅστις ὄλον τὸν βίον του ἀφιέρωσεν ἐργαζόμενος ἐν τῇ
ξένη χάριν τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ πατριδι πασχόντων καὶ πενο-
μένων, τὸ ὄνομα τοῦτο φερόμενον ὑπὸ γυναικὸς μεγαθύ-
μου, ἀνταξίας διαδόχου τοιοῦτου ἀνδρός ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι
συνώνυμον τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς χαρᾶς, τῆς παρηγορίας καὶ
τῆς ἐλπίδος τῶν δυστυχῶν.

Ἐὰν εἰς τὰς Ἑλληνίδας μέχρι σήμερον δὲν εἶχεν ἐπιτραπῆ
ἐνεργῶν νὰ λαμβάνωσι μέρος ἐν τοῖς δημοσίοις πράγμασιν, ἐὰν
αἱ πύλαι τοῦ πνευματικοῦ κόσμου ὑπῆρξαν κατὰ τὸ πλεῖστον
κεκλεισμέναι πρὸς αὐτάς, ἐν τῇ φιλανθρωπικῇ ὁμῶς διακρίνον-
ται καὶ διαπρεπῆ καταλαμβάνουσιν ὁσμῆραί θείαι, ἐφάμιλλοι
τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος ἀναδεικνύμεναι.

δροσερά με δέκα πέντε μόλις Μαΐων ρόδα επί των κρινολεύκων παρειών της, σύζυγος ἤδη τοῦ Καρόλου Μορέν, ἡ Ἰσabelle ἀπειραχίρετα κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1776 τὴν πατρίδα καὶ τοὺς γονεῖς της καὶ ἐπεβίβαστο τοῦ πλοίου, τὸ ὅποιον ὁ σύζυγός της δῶκε, ἵνα ὀδηγηθῆ εἰς τὴν νῆαν αὐτῆς πατρίδα Βενετιαν.

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

*Αατρεύω τὸ χαμόγελο! εἶναι ἀγία χάρις!
εἶν' ἡ ἀχιτίδα τοῦρανοῦ· εἶν' ἡ δροσὴ τοῦ Μαΐ
εἶναι τὸ μύρο τῆς ζωῆς, τῆς ἐμμορφῆς καμάρι·
ὅ, τι ὠραίο ἔχ' ἡ γῆ γλυκὰ χαμογελάει*

*Χαμογελά τῆς θάλασσας ἡ χαρωπὴ γαλήνη
ὅσον καθρεφτίζει τοῦρανοῦ τὸ λαφειρένιο χρῶμα·
κι' ὁ ἥλιος ὁ ὀλόχρυσος, κ' ἡ ἀργυρὴ σελήνη,
καὶ τὸ καρδίη τοῦ χλωμοῦ τῆς ἐκκλησιᾶς τὸ δῶμα.*

*Χαμογελά καὶ ἡ χλωμὴ τοῦ ἄστεροῦ ἀχιτίδα·
κ' ἡ ἀνθοστόλιστη χαρά, καὶ ἡ χρυσὴ Ἑλλίδα·
τὸ γῆρας τὸ ἐνάρετο, κ' ἡ ζηλεμένη Νεότης,
πρὶν τοῦ ὀνείρου της οὐνοῦ ἢ ἔκστασις ἢ πρῶτη! . . .*

*Χαμογελά ἡ ἐμπνευσι' εἰς τοῦ ποιητοῦ τὰ χεῖλη
ὅποσον φάλλει τῆς αὐγῆς, ἢ τῆς Χαράς τὰ κάλλη·
ὅποσον βλέπει ἀνοιχτὴ τοῦ οὐρανοῦ τὴν πύλη!
καὶ μόρο δὲν χαμογελά ὁποῖος τὸν πόρο φάλλει! . . .*

*Χαμογελά τὸ Ἐλεος καὶ ἡ Ἐὐγνωμοσύνη
καὶ τῆς μητέρας ἡ Στοργὴ ἢ ἀγασμένη κελνή·
χαμογελοῦν κ' οἱ ἄγγελοι μέσ' εἰς τοῦρανοῦ τὸ δῶμα·
καὶ τοῦ Θεοῦ τὸ πρόσωπο χαμογελά ἀκομα!*

*Χαμογελά καὶ ἡ αὐγὴ κ' ἡ χρυσομένη δύσι,
τὸ ἐτροπαλὸ τριαντάφυλλο, ὁ χιονισμένος κρῖνος,
κι' ὁ ὀνάτος διατ' γλυκερὰ χλωμάδα περιχύση
εἰς τὴν ἐνάρετη μορφή, χαμογελά κ' Ἐκεῖνος! . . .*

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Κορηλία Α. Ηραεζιζώτου

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΣΙΚΑΓΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΔΟΣ

ΙΗ'.

Εἶναι ἡ ἀποχωριστικὴ ἡμέρα πρὸς τὸ Palmer House, πρὸς τὸ φανταστικὸν τοῦτο μέγαρον, τὸ ἀποτελοῦν πόλιν ὀλόκληρον, μετὰ τὸ ἐκ τριακοσίων πενήκοντα ὑπαλλήλων προσωπικόν του, μετὰ τὰς τρεῖς χιλιάδας δωμάτια του, μετὰ τὰς δέκα πέντε ἀπεράντους καὶ θαυμασίας αἰθούσας του, μετὰ τὰ γιγάντια ἐστιατόριά του, μετὰ τὰ θαυμασῶς διοργανωμένα γραφεῖα του, μετὰ τοὺς ἀπειραθίμους ἀνελευστῆρας του, μετὰ τὴν ἀγοράν του καὶ τοὺς ἀνθῶνας του καὶ τὰ ὠραία ἀναβρυτήριά του καὶ τὴν βασιλικὴν μεγαλοπρεπείαν του.

Αἱ πλείσται κυρίαι τοῦ συνεδρίου, ἀπῆλθον ἤδη. Ἡ μεγάλη

αὕτη ἐκ γυναικῶν πάσης ἐθνικότητος οἰκογένεια, ἡ συνδεομένη διὰ τῶν ἀρρήκτων δεσμῶν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας ἀποχωρίζεται σήμερον. Ἐκαστον τῶν μελῶν αὐτῆς ἴδιον ἐπιδικῶν σκοπόν, ἐν ἰδίῳ κύκλῳ πρωταγωνιστοῦν καὶ δρῶν ἀναλαμβάνει σήμερον τὴν ἐλευθερίαν του.

Ἡ συνάντησις αὕτη ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην, ἢ ἀπὸ κοινοῦ κανονισθεῖσα πορεία, τὸ διαγραφὲν πρόγραμμα, αἱ ἀνταλλαγεῖσαι γνῶμαι καὶ ἰδέαι καὶ πεποιθήσεις, συνεδέσαν ἔτι σφιγκτότερον τοὺς κρίκους τῆς ἐνωτικῆς ἀλύσου, ὁ ἀποχωρισμὸς δὲ καίτοι ἐξ ἀρχῆς ἐπικείμενος καθιστᾷ τὴν ψυχὴν μελαγχολικὴν, τὸ πνεῦμα περιλυπὸν.

Εἰς τὸ ἐστιατόριον τὸ συνήθως τόσῳ ζωηρόν, τόσῳ θερμῶδες, τοῦ ὁποίου πλευρᾶν ὄλην κατελαμβάνομεν ἄλλοτε, ἐν ᾧ, κύκλῳ μιᾶς τραπέζης δέκα διαφόρους τύπους καὶ φυσιογνωμίας παρῆρται τις, ἐν ᾧ καὶ ἡ γαλλίς ἔτι ἐμειδία ἀμνησικακῶς πρὸς τὴν γερμανίδα καὶ ἡ Ἰνδὴ πρὸς τὴν Ἀμερικανίδα, εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦτο τὸ τμήμα μας εἶναι ἀραιομένον, ἐπικαθεται δὲ ἀνά τὸν ὀρίζοντα αὐτοῦ σκιὰ θλίψεως, σκιὰ ψυχρότητας, ἐπιφέρουσα ρίγος εἰς τὴν ψυχὴν, σκοτοδίνην εἰς τὸ πνεῦμα.

Πᾶσαι ἡμεῖς αἱ μακρὰν τῶν οἰκογενειῶν μας, μακρὰν τῆς πατρίδος, εἰς τὸ ἀπώτατον τοῦτο τοῦ κόσμου σημείον ἀπὸ δεκαπενθημέρου ζῶσαι, σήμερον μόλις αἰσθανόμεθα τὴν ψυχρὰν τῆς ξενίας πνοήν, σήμερον τὸ μέγα κενόν, τὸ ὅποιον σχηματίζει περὶ ἡμᾶς, ἢ ἀπὸ τῶν φίλων καὶ οἰκειῶν ἀπομάκρυνσις.

Ὀλίγαι στιγμῆ εἶτι καὶ ἡ φιλόξενος, ἢ ἀπειρομεγέθης, ἢ μεγαλοπρεπὴς αὕτη φωλεὰ μας, ἐρημοῦται ἐντελῶς, καὶ τὸ ξενοδοχεῖον ἐπαναλαμβάνει τὴν ψυχρὰν καὶ στερεότυπον φυσιογνωμίαν του.

Καὶ οἱ ὑπηρετῆται αὐτοὶ ἔτι, οἱ καλοὶ, οἱ πρόθυμοι — ἄνευ προσδοκίας φιλοδωρημάτων — μαῦροι φαίνονται περίλυποι. Ὁ τῆς ἰδικῆς μας συνήθως τραπέζης, εἰς χαλκόχρους μετὰ κατατομὴν γραφικὴν, μετὰ ὑψος ἐκπεσόντος μεγιστᾶνος, μετὰ ὀφθαλμοὺς μέλανας ὡς ἀνθρακᾶς διπλασιάζει τὰς περιποιήσεις του, καὶ μετὰ δειλιάς ἐρωτᾷ, ἐὰν θὰ γευματίσωμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Ἀῦριον θὰ ἔχητε τὴν Infanta τῆς Ἰσπανίας, τῷ λέγομεν. Θὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Αὐτῆς Ἰψηλότης μετ' ὅλης τῆς ἀκολουθίας της :

Ὡ! ἀπαντᾷ, ὁ μαῦρος· μᾶς φεύγουν ὄλαι αἱ καλαὶ κυρίαι, αἱ ὁποῖαι ἔδιδον τόσην ζωὴν εἰς δῶ. Καὶ ὡσεὶ ἀποκρινόμενος εἰς ἴδιον σκέψιν : Αἶ! Ἡ Infanta, καὶ οἱ ψυχροὶ μεγιστᾶνες της δὲν θὰ ἀναπληρώσουν ποτὲ τὸ κενόν, τὸ ὅποιον ἀφίνουσι αἱ κυρίαι.

Τὸ δωμάτιόν μας μοὶ φαίνεται καὶ αὐτὸ περίλυπον. Τὰ κιβώτια μου μετὰ χαινόντα στόματα εἶναι ἔτοιμα νὰ δεχθῶσι τὰ ἐνδύματά μου καὶ πάντα τὰ ἀντικείμενα τῆς καθημερινῆς μας χρήσεως. Εἶναι ὄλα ἄνω κάτω ἐν ἀπελπιστικῇ ἀταξίᾳ. Βιβλία, ἐπισκεπτήρια, προσκλητήρια, φωτογραφίαι, ἄνθη ξηρά, ἄνθη νωπά, ὄλα αὐτά, τεκμήρια τῆς ἀγάπης, ἐνδείξεις τῶσαν ὠραίων καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων.

Μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης καταλόγων καὶ εἰς τῶν διαφόρων ἐξόδων τῆς θαλαμηπόλου μου. Ἡ ἄθροισίς μου μοὶ προξενεῖ ρίγος. Εἴκοσι δολλάρια διὰ σιδῆρωμα δύο φορεμάτων, καὶ δι' ὑπηρεσίαν ἑκτακτον κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἀνά πᾶσαν ἐσπέρην ἐνδυμασίας μου. Δηλαδή ἐξήκοντα φράγκα χρυσᾶ, διὰ τίποτε.

Τώρα τί στοιχίζει ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ Palmer House ἐννοεῖται ἐκ τῆς ἄνω σημειώσεως. Ἀλλὰ καὶ τί ἀπολαμβάνει καὶ πῶς ζῆ δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ, εἰμὴ ὁ ἐν Σικάγῳ, ἐν τῷ θαυμασίῳ τούτῳ μεγάρῳ διεθῶν ἡμέρας τινάς.

Τὸ ἐπιπικνωτέρον, τὸ ἀνικρώτερον μέρος τοῦ ταξιδίου εἶναι ἡ διευθέτησις τῶν κιβωτίων. Μετὰ καταλαμβάνει πάντοτε τοιαύτη ἀνία, τοιαύτη ἀπελπισία πρὸ τοῦ θεάματος τῶν φέρων μίγδην ἐξηπλωμένων πραγμάτων, τῶν ἀναμενόντων τὴν σειρὰν καὶ τὴν θέσιν των, ὥστε οὐδέποτε κατάρθωσα νὰ ταξινομήσω καὶ ἐτοιμάσω τὰ κιβώτιά μου εἰς μίαν καὶ μόνην φορὰν. Τὰ ἀφίνω ἡμιτελῆ, ἀνοικτὰ καὶ φεύγω. Ἐπειτα, ὅταν λησμονήσω ὀλίγον τὴν βῆσαν αὐτὴν, ὅταν ὁ νοῦς μου ἀσχοληθῆ εἰς ἄλλα σπουδαιότερα, εὐαρεστότερα πράγματα, ἐπανέρχομαι καὶ τελειῶν τὴν τακτοποίησιν.

Ὡς συνήθως λοιπὸν διέκοψα τὸ ἔργον μου τοῦτο τὸ ἀνικρῶν, ἐνεδύθη καὶ ἐξῆλθον. Ὄφειλόμεν ἐπίσκεψιν εὐχαριστήριον εἰς τὴν κ. Coonley, παρ' ἣ θὰ ἐφιλοξενούμεθα ἀπὸ τῆς ἐπαύριον.

Ὁ ἄνεμος ἔξω ἐσύριζεν ὡς μαινόμενος. Ἡ πόλις μετὰ τὰς ὡς ὑψηλοὺς πύργους οἰκίας της ἐφαίνετο ἔτοιμη νὰ ἀναποδογυρισθῆ, μετὰ τὴν ὄρμην ἐμυκῶντο ἀνά τὰς ἀτελετήτους λεωφόρους καὶ τὸ ἀχανὲς φαιοπράσινον τῆς λίμνης πέλαγος οἱ μονομαχοῦντες πρὸς πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ἄνεμοι.

Ἡ κ. Coonley μᾶς ἐδέχθη ὡς πολὺ παλαιούς, πολὺ ἀρχαίους φίλους. Ἡ ἀμαξία της ἦτο ἐξευγμένη. Θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ δάσος, μᾶς, εἶπε. Καὶ χωρὶς πολλὰς διατυπώσεις ἐλάβομεν τὰς ἐν τῇ ἀμαξίᾳ θέσεις μας. Ὁ περίπατός μας διήρκεσε περὶ τὴν ὥραν. Ἐπισκέφθημεν τὸ ἐν τῷ δάσει πτηνοτροφεῖον τῆς πόλεως. Ἦτο θαυμάσιον, τέλειον διὰ τὴν πληθὺν καὶ ποικιλίαν τῶν ὠραίων πτηνῶν, ἐν οἷς αἱ πτηνόμυαι περιεργον μᾶς ἐνεποίησαν ἐντύπων. Φαντάσθητε πτηνὰ κυανᾶ μετὰ κεφαλὰς κιτρίνας, ἐρυθρὰ, πράσινα, ρόδινα, ἰόχρα ὄχι μεγαλύτερα μελίσης, ἀνὰ ἑκατοντάδας, ἀνὰ χιλιάδας ἰπάμενα, ἀνὰ τὴν ἀπέραντον τὴν ἀτελετήτων διαστάσεων δειροφυτευμένην ἔκτασιν τὴν περιωρισμένην διὰ λεπτοῦ δικτυωτοῦ. Ὁ ἥλιος ἐξετόξευε διὰ τοῦ δικτυωτοῦ τούτου τὰς ἱριδοειδῆς ἀκτῖνας του ἀνά τὸ πτηνοφόρον τοῦτο κράτος. Καὶ τὸ πτέρωμα τῶν λάλων πτηνῶν τῶν ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον ἰπάμενων ἀπέδιδεν οὕτω ὑπὸ τὴν ἀνταύγειαν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός χρυσοπρασίνους, χρυσοκιτρίνους, χρυσοερύθρους, χρυσοκυάνους καὶ ἰοχρότους ἀναλαμπάς, καὶ παρῆρται τις πρὸ τοῦ ἐξαισίου θεάματος τῶν ὀργιαζόντων χρωμάτων τῶν πλεόντων εἰς κύματα ἀργυροχρῶσου φωτός, εἰκόνας μοναδικῆς ἐν τῇ πρωτοτυπῆ τῆς γοητευτικῆς ἐν τῇ ποικίλῃ καλλιτεχνικῇ ἐξελίξει της.

Πρὸς τί νὰ ἐπιστρέψῃτε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, μᾶς λέγει ἡ φιλοξενούσα μας. Μείνετε ἀπὸ σήμερον μαζὶ μας. Τὸ διαμερίσμα σας εἶναι ἔτοιμον.

Ἀλλὰ δὲν ἔχω εἰσέτι ἐντελῶς ἔτοιμους τὰς ἀποσκευὰς μας τῆ ἀπῆνθησα. Εἶναι ὄλα ἄνω κάτω καὶ τὰ κιβώτιά μου ἀνοικτὰ. Θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιστρέψω, ἵνα τὰ τακτοποιήσω.

Θὰ μείνετε, μοὶ εἶπε, καὶ θὰ ἀπαλλαγῆτε τῆς φροντίδος τῆς τακτοποίησεως. Ἄφετε ἐμὲ νὰ πράξω ὅτι εἰζεύρω, καὶ θὰ μείνητε ἐντελῶς εὐχαριστημένη. Καὶ διέταξε τὸν ἀμαξηλάτην της νὰ ἐπιστρέψῃ οἴκῳ.

Δὲν εἶχομεν παρὰ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν ἀξιόλογον ταύτην φίλην. Εὐθὺς ὡς ἐπιστρέψαμεν διηυθύνθη ἔπρος τὸ δωμάτιον τοῦ τηλεφώνου. Ἐκάλεσε τηλεφωνικῶς τὸν διευθυντὴν τῶν μεταφορῶν καὶ διέταξεν, ὅπως ἀμέσως σταλῆ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μας φορεῖον καὶ παρκαλῆ ἐκεῖθεν τὰ κιβώτια τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Παρρὲν καὶ τὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν οἰκίαν της. Ἐτηλεφώνησε μετὰ ταῦτα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, παρκαλοῦσα ὅπως ἡ θαλαμηπόλος τοῦ διαμερίσματός μας τακτοποίησιν ἀμέσως τὰ κιβώτιά μας, τὰ κλείσῃ, τὰ δέσῃ ἀσφαλῶς καὶ τὰ παραδώσῃ εἰς τὸν μεταβαίνοντα κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ τὰ παραλάβῃ.

Μετὰ μίαν μόλις ὥραν τὰ κιβώτιά μας ἦσαν τοποθετημένα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ μικρὸν δωμάτιον τοῦ διαμερίσματός μας ἐν τῇ οἰκίᾳ Coonley, ὄλα τακτικά, πολὺ τακτικώτερα ἢ ἐὰν μόνη μου εἶχον φροντίσει τὴν μεταφορὰν των.

— Καὶ ἤδη ἰδοὺ ὑμεῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ σας. Λάβετε τὴν κλειδία τῆς ἐξωθύρας — καὶ μᾶς ἔτεινε μικροσκοπικὸν κλειδίον — εἰσθε ἐλεύθεροι νὰ ἐξέρχησθε καὶ εἰσέρχησθε οἰανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός θέλετε. Τὸ πρῶτον πρόγευμα δίδεται τὴν ἐβδόμην καὶ ἡμίσειαν πρωῒνην ὥραν, ὁ πρῶτος κώδων τῆς ἐγέρσεως σημαίνει τὴν ἠν καὶ ὁ δεῦτερος τὴν 7ην. Ἐὰν δὲν εἴθε πρωῒνοι θὰ σᾶς φέρουν τὸ πρόγευμά σας εἰδῶ οἰανδήποτε ὥραν διατάξτε.

Τὸ δεῦτερον πρόγευμα εἶναι τὴν δωδεκάτην, τὸ τρίτον τὴν τετάρτην καὶ τὸ γεῦμα τὴν ἕκτην. Ἐὰν εὐρεθῆτε ἐξω κατὰ τὰς ὥρας ταύτας μὴ στενοχωρηθῆτε. Διασκεδάσατε, ἀπολαύσατε, μελετήσατε τὸν τόπον μας. Ἡμεῖς θὰ γευματίζωμεν ἄνευ ὑμῶν. Ἡ Ἄννα — καὶ μᾶς παρουσίασεν Αἰθιοπίδα μετὰ γλυκὺ βλέμμα καὶ ἐκ λευκῆς βατίστας καὶ τριχάπτω στολῆν — θὰ εἶναι πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας. Ὅ, τι δῆποτε θελήσετε ζητήσατέ το παρ' αὐτῆς. Εἶναι ἀληθῶς ἀξία τῆς ἐμπιστοσύνης, μετ' ἧς πάντοτε τὴν περιβάλλω.

Ἡ μαῦρη ὑπεκλήθη καὶ ἀπεσύρθη. Καὶ ἡμεῖς ἐμείναμεν ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἀφελούς, τῆς εἰλικρινοῦς ταύτης φιλικῆς ἐκδηλώσεως. Οὔτε φιλοφρονήσεις ψευδεῖς, οὔτε πολλὰς καὶ περιττὰς λέξεις καὶ μειδιήματα καὶ κολακείας. Ἀπλούστατα, ἀφελέστατα, μετὰ τὴν ἄδολον γλῶσσαν της μᾶς ἔκαμε νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οὔτε αὐτὴ μᾶς ἦτο ξένη, οὔτε ὁ οἶκός της. Εὐρισκόμεθα ἀκριβῶς ὑπὸ στέγην ἐντελῶς οἰκίαν, συνδεόμενοι μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτῆς διὰ τῶν δεσμῶν τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος, δεσμῶν προδιδόντων τὴν ὑπὲρ τὸν ὑλικὸν κόσμον ὑπαρξίν βίου ἀνωτέρου καὶ τελειότερου, ὄντων κοινὴν ἔχοντων τὴν καταγωγὴν, κοινὸν τὸν ἐν τῇ ζωῇ σκοπόν καὶ προορισμόν, κοινὸν τὸν ἐν τῇ μεγάλῃ τῆς αἰωνιότητος πατρίδι μέλλον.

ΘΕΡΜΟΤΗΣ-ΖΩΗ

Τὸ ὑπερβολικὸν ψῦχος διαθέτει μελαγχολικῶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα. Ἡ κατάστασις τῆς θερμοκρασίας μετριάζει τὴν ἐν ἡμῖν ζωικὴν ἐνέργειαν, ἀποῦ πᾶσα ζωικὴ λειτουργία ἀναπτύσσεται διὰ τῆς θερμότητος. Τὰ μικρόβια αὐτὰ ἔτι λατρεύουν τὴν θερμότητα καὶ ὅπου ἡ θερμοκρασία εἶναι ψυχρὰ, τὸ μικρόβιον ζητεῖ ἄστυλον ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ, ὁ ὁποῖος πάντοτε εἶναι θερμότερος, καὶ ὁ ὁποῖος φιλοξενεῖ τὰ μι-

ΔΙΑ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΑΥΤΑΣ

Όσον τὸ ψῦχος αὐξάνει, τόσοι αἱ οἰκογενειακῆ συνθηροί- σεις ἀποβαίνουσιν ἀπαραίτητοι. Οὐδὲν ὠραιότερον ἢ νὰ διέρχη- ται τις τὰς ἐσπερινὰς καὶ μεταμεσημβρινὰς ὥρας του εἰς φιλι- κὴν οἰκίαν πλησίον θερμῆς ἐστίας, μὲ ὀλίγην μουσικὴν ὀφειλο- μένην εἰς καλλιτέχνιδά ἑμπνευσιν κυρίας, καὶ διακοπτομένην ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπὸ ἑν καλὸν κύπελλον τείνου.

Ἀλλὰ τὸ τέιον συνοδεύεται πάντοτε καὶ ὑπὸ διπύρων ὤ- ραιων καὶ ὑπὸ ζυμαρικῶν καὶ γλυκυσμάτων, τὰ ὅποια αἱ πλεῖ- σται ἀθηναϊκαὶ οἰκογένειαι προμηθεύονται ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ δημοφιλέστατον ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Β. Ρήγου.

Εἶναι θαυμασία ἡ ποικιλία καὶ ὁ πλοῦτος τῶν διπύρων, τῶν ζυμαρικῶν, τῶν γλυκυσμάτων, τῶν λικωρίων, τῶν σακχαρο- πηκτων καρπῶν τοῦ ζαχαροπλαστείου τούτου. Εἶναι ἀπόλαυ- σις καλλιτεχνικῆ τῆς γεύσεως καὶ τοῦ στομάχου καὶ τῆς ὁρά- σεως ἡ ἀπειροπληθὴς ποικιλία καὶ ἡ τεχνιωτάτη κατασκευὴ τῶν τουρτῶν παντὸς σχήματος καὶ τοῦ ἄλλου σακχαρώδους κόσμου τῶν εἰδῶν, ἅτινα προκλητικώτατα κοσμοῦν τὰς ὡλο- φράκτους προθήκας του, καὶ ἅτινα ἀποτελοῦν κατὰ τὰς ἡμέ- ρας ἰδίᾳ ταύτας τὴν χαρὰν καὶ τὸν θρίαμβον τῶν καλῶν οἰ- κοδεσποινῶν.

Πρὸς τὰς ἀγκυλωπτῆρας μας δίδομεν τὴν φιλικωτάτην συμ- βουλήν: Ἀπὸ τὸ ζαχαροπλαστεῖον τοῦ Β. Ρήγου τοῦ ἐπὶ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Νίκης καὶ Ἑρμοῦ, νὰ προμηθευθῶσιν ὅλα τὰ γλυκὰ τοῦ Νέου ἔτους, ὅλα τὰ γλυκὰ τοῦ χειμῶνος των.

Τὴσιν δημοτικότητά τὸ ζαχαροπλαστεῖον τοῦτο ἀπέκτησεν, ὥστε μετεβλήθη εἰς συγκεντρωτήριον τῶν καλλιτέρων οἰκογε- νειῶν τῆς πόλεως μας. Εἶναι ὁ προσφιλέστος σταθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ περιπάτου ἢ τῶν ἐμπορικῶν ἐπιστροφόντων, οἵτινες καὶ ἀπέρχονται ἀποκομίζοντες πάντοτε τὸ γλύκισμα τῆς ἐσπέρας ἢ τῆς ἐπαύριου.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΑΝΘΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

Τὰ Παρισίως τελειώτητος Στέφανα τῶν Γάμων πωλεῖ ἤδη λιανικῶς (σχεδὸν χάρισμα) τὸ γεωστὸν παρὰ τῆ ὁδῷ Ἑρμοῦ 121. Ἔργασάσιον ἀν- θέων τεχνιῶν τῶν Ἀδελ. Παπαγιάννη, ὡς καὶ τὰ σχετικά αὐτῶν ἔτοι- Κορδέλλας Λαμπάδας κλπ. Γυρλάντας Νουμφιδάς, ἄνθη αἰθουρῶν, χοροῦ, Καπέλων, Πανερῶν καὶ ἄλλων ἀνθῶν, κατασκευαζόμενον ὁμοίον κηδεῖων ἀπὸ δραχ. 10—300 καὶ πᾶν ἄλλο ἀνθος, κατασκευαζόμενον ὁμοίον μόνον ἐν Παρισίῳ οὐδαμοῦ ἄλλοῦ, ἢ ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Ἑυρώπῃ.

- Πῶς ὄχι; ἀφοῦ ἅμα γίνῃς ἐντὶ τὸ πρᾶγμα θὰ διαφέρει;
- Τότε λοιπὸν, καὶ ἐγὼ, εἶπεν ἡ Τερέζα μετὰ τῆς συνήθους αὐτῆ ὀρμῆς καὶ ζωηρότητος, τότε, ἅμα συμπληρώσω τὸ εἰκοστὸν πρῶτον τῆς ἡλικίας μου—γινώσκεις δὲ ὥς τότε δὲν δύναμαι νὰ ὑπανδρευθῶ.—θὰ παραιτηθῶ παν- τελῶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας αὐτῆς πρὸς ἄφελος τῆς Φράγκας;
- Θεέ μου! Θεέ μου! ἀνεφώνησε ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει ὁ Ἄνδρέας.
- Πῶς θὰ ζῆς ὅμως σὺ; μὲ τί μέσα; τὴν ἡρώτησεν ἅμα συνελθόν.
- Ἐγὼ, ἀπεκρίθη ἄνευ διαταγῆς, ἔνοσῶ νὰ ζῶ ἀπὸ δ,τι σὺ θὰ δύνασαι νὰ μοι παρέχῃς: πλουσίως ἂν πλουτῆς, ἐν ἐνδείᾳ καὶ στερησῆσιν, ἂν ἐρί- σκεσαι ἐν παντελεῖ ἀπορία.
- »Εἶσαι ἀνθρώπος πλήρης ἐνεργείας καὶ ζωῆς, θὰ ὑπερικήσῃς τὰ ἐμπόδια. Ἄν ἐν τῷ μεταξύ θὰ μεσολαβῇ ἀγὼν καὶ στερήσεις, θὰ ὑποφέρωμεν μαζί. Καὶ οὕτω δὲ ἐγὼ θὰ θεωρῶ ἑμαυτὴν εὐτυχῆ.
- Ὁ Ἄνδρέας δὲν ἠδυνήθη πλέον νὰ κρατήσῃ τὴν συγκίνησίν του.
- Ἄν καὶ ἀποφασισμένος ἐκ τῶν προτέρων νὰ μὲν κύριος ἑαυτοῦ, ἀφέθη εἰς τὴν ὀρμὴν τῶν αἰσθημάτων του.
- Ἔσυρε πρὸς ἑαυτὸν τὴν Τερέζαν καὶ τὴν περιέβαλε διὰ τῶν βραχιόνων του.
- Ἔστω! Γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου! Δὲν ἀνθίσταμαι πλέον... δὲν ἔχω δύναμιν νὰ ἀντισταθῶ... Σὲ ἀγαπῶ τόσο, ὥστε... πῶς νὰ ἀνθίσω εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ἀπὸ τὴν ἐνεργητικότητά μου θὰ ἐξαρτᾶται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐξασφάλι- σις διὰ σὲ βίου εὐαρέστου. Ἄν μὲ συκοφαντήσουν κατ' ἀρχάς, ὁ χρόνος θὰ μὲ δικαιώσῃ.

* *

Πρὶν ἢ ἀποχωρισθῶσι συνεννοήθησαν περὶ παντὸς δ,τι ἐμελλον ἐν τῷ μέλ- λοντι νὰ πράξωσιν. Ὁ Ἄνδρέας θ' ἀπεύρετο τῆς ὑπηρεσίας τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ οἰκογένεια θὰ ἀνεχώρει διὰ τὸ Ροσεβέλ. Τῷ προσεφέρτετο καλῶς μισθοδο- τουμένη θέσις ἐν τινὶ μεγάλῳ βιομηχανικῷ ὄλῳ τῶν Παρισίων καὶ θὰ ἐδέχτο αὐτήν. Οἱ διευθύνοντες τὸ κατ'ἀστυχεῖον ἐκεῖνον ἦσαν ἄνδρες νοήμονες. Μὲ τοιοῦ- τους προϊσταμένους ἠδύνατο νὰ προσδοκᾷ ταχεῖαν προαγωγὴν, ἴσως καὶ νὰ γείνη πλοῦσιος, ὡς ἐπεθύμει.

Ἐπὶ ἔτος κατεδίκαζον ἑαυτοὺς νὰ μὴ ἐδλεπεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἅμα δὲ τῇ ἐνηλικιότητι τῆς, ἡ Τερέζα θὰ ἐδίηλου τὴν περὶ γάμου ἀπόφασίν τῆς εἰς τὸν πατέρα τῆς.

Γνωστοῦ ὑπάρχοντος τοῦ χαρακτήρος τῆς Ναδίνας, ἡ Τερέζα ἔτο βεβαία

ΕΦΟΔΙΑΣΑΤΕ ΤΟ ΟΥΦΟΦΥΛΑΚΙΟΝ ΣΑΣ

Ὅ,τι ἐκλεκτὸν δύναται νὰ ἐπιθυμήσῃ καλὴ οἰκοδέσποινα διὰ τὸ ὄψοφύλα- κειον καὶ τὸ μαγειρεῖον τῆς, εἰς βούτυρα ὠραία καὶ ἄδολα, εἰς καφεὲ καὶ ζάχαριν, εἰς ρύζια, πᾶστας, εἰς ὄσπρια βραστήρα, εἰς ἔλαια, εἰνους, οἰνοπνεύ- ματα, εἰς παστὰ εἰς πᾶστας, καὶ εἰς πάντα τὰ εἶδη τῆς καθημερινῆς χρήσεως, τὸ εὐρὶσκει εἰς τὸ παντοπωλεῖον καὶ ἐδωδεμοπωλεῖον Κ. Ἀ ν τ ω ν ἄ κ η

Ὁ, τι ἰδίᾳ εἶναι εὐχάριστον διὰ τὰς ἐκ τοῦ καταστήματος τούτου ἐφοδιαζο- μένας πάντα τὰ τοῦ οἴου των χρειώδη εἶναι ἡ ἀεραίνιτης καὶ εὐσυνειδησία τοῦ καταστηματοῦ, ἡ εὐγένεια καὶ ἀβρότης αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπαλλήλων του ἢ πρῶτον ὑπηρεσία. Αἱ τιμαὶ τῶν ἀρίστων εἰδῶν τοῦ καταστήματος τούτου εἶναι κατώτεροι παντὸς συναγωνισμοῦ.

Κ. Ἀντωνάκη ἀπέραντι τῆς Νέας Ἀγορᾶς Ὀδὸς Ἀθηναῖς. Πλατεῖα Βαρθακείου.

Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Β. Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Τροφὴ θρεπτικὴ καὶ ὑγιεινὴ.

Τὸ κρέας εἶναι ἡ ὑγιεινότερα καὶ θρεπτικώτερα τῶν τροφῶν. Ἀλλὰ μὲ τὴν ὕψωσιν τοῦ συναλλάγματος τὸ κρέας ὑπεριτιμήθη.

Μόνον ἐν κρεοπωλεῖον διὰ τῆς τεχνικῆς τοῦ κρέατος διαίρεσεως, διὰ τοῦ κανονικοῦ χωρίσματος εἰς κατάλληλα δι' ἕκαστον φαγητὸν τεμάχια, διὰ τῆς ἐκλεκτῆς ποιότητος αὐτοῦ, κατ' εὐθειαν ἐκ Ρωσσίας καὶ Θεσσαλίας προμη- θεύομενον εἰς μεγάλας ἀποστολάς τὰ ζῶα, διὰ τῆς μεγάλης καταναλώσεως, ἣν κάμνει κατορθώνει νὰ πωλῇ οικονομικώτερον καὶ συμφερότερον ὄλων τῶν ἄλλων.

Προμηθεῖται δὲ τὰ μεγάλα τῆς πόλεως μας καταστήματα, ὅλα τὰ φιλο- θρωπικὰ σωματεῖα, ὅλα τὰ μεγάλα ξενοδογεῖα, ὅλον τὸν ξένον κόσμον, τὸν ἐκτιμῶντα τὴν μεθοδικότητα καὶ εὐσυνειδησίαν τῆς ἐργασίας του. Ἐπὶ ὑγιει- νὴν δὲ ἔσποιν μόνον τὸ κρέας τοῦ καταστήματος τούτου παρέχει ἐχέγγυα ἀσφαλείας, διότι τὰ ζῶα τυγχάνουσι μεγάλης περιποιήσεως καὶ τρέφονται διὰ τροφῆς καθαρᾶς καὶ ἀδόγχου.

Ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ

Πλήρης ἀγορὰ τῶν Κυριῶν, πλουσία, καὶ πᾶν δ,τι ἡ γυναικεῖα καλλι- αθησία δύναται νὰ ἐπιθυμήσῃ. Εἶδη πολυτελείας, εἶδη οἰκιακῶν χρήσεων, εἶδη χειροτεχνημάτων, παίγνια παιδῶν, ἀρώματα, σάπωνες, κομψότεργνα ἐπιπλα καὶ σκεῖλα, δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πρακτικὰ διὰ τὸ Νέον ἔτος ὄρα. Τέλος μὲ ἐπισκεψθεῖς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κατ'ἀστυχεῖα τῆς Πανελληνίου ἀγορᾶς ἀρκεῖ, ἵνα πείσῃ τοὺς ἐπισκεπτομένους ὅτι ἐντεῖθεν δύναται νὰ προμηθευθῶν δ,τι ὠραῖον καὶ χρήσιμον ἐπιθυμοῦν εἰς τιμὰς ἀνε- πιδέκτους συναγωνισμοῦ.

περίπου περὶ τῆς διαγωγῆς, ἣν θὰ ἐτήρει κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην. Τότε καὶ αὐτὴ θὰ ἀνεχώρει αὐθημερὸν ἀπὸ τοῦ πατρικοῦ οἴκου, καὶ ἀφοῦ συνε- μορφούνη κατὰ γράμμα μὲ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου, θὰ ἐπέλθῃ τοὺς γάμους των. Ὅταν τὰ πάντα συνεφώνησαν μεταξὺ των, ἡ νεαρὰ κόρη ἤγγερθη ἐμπλεως θάρρους.

— Ἐμπρός, ἀγαπητέ μου, εἶπε τῷ Ἄνδρᾳ, φίλησέ με καὶ ἔσο γενναῖος. Ἡ συνδιάλεξις αὐτῆ θὰ εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ τελευταία τὴν ὅποιαν θὰ ἔχωμεν μαζί μέχρι τῆς ἡμέρας! καθ' ἣν θὰ προκηρυχθῇ ὁ γάμος μας. Διότι τώρα, ἐὰν δὲν θέλω νὰ ληφθῶσιν ἐναντίον μου αὐστηρότατα μέ- τρα, πρέπει νὰ ἐνεργήσω μετὰ πολλῆς περισκέψεως.

Ἐπροχώρησε πρὸς αὐτὸν καὶ περιέβαλε διὰ τῶν βραχιόνων τῆς τὸν τρά- χηλον τοῦ νεανίου.

Οὕτως ἐπὶ μακρῶν, εὐλαθῶς, ἔθλιψεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς καρδίας του, μόλις τολ- μῶν νὰ ἐπιθέτῃ τὰ γέλιγ του εἰς τὴν ὀλόξανθον κόμην τῆς Τερέζας, τόσῳ πολὺ ἔθελε ὡς ἐγκλημα καὶ τὴν ἀπλουστέρην σαρκικὴν ἐπιθυμίαν μετὰ τοῦ ἀξιολατρευτοῦ πλάσματος τὸ ὅποιον τῷ ἐνεπιστεῖθη τὴν ζωὴν του.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐδομάδος, ἡ κυρία δὲ Ροσεβέλ ἐρωτήσασα τὴν Φράγκαν ποῖα ἦτο ἡ ἀπόφασις τῆς Τερέζας, ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν ὅτι αὐτὴ οὐδὲν εἶ- χεν εἰσεῖ ἀποφασίσει, καὶ ἐζήτει νὰ σκεφθῇ τοῦλάχιστον μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ προσεχοῦς χειμῶνος.

Ὁ Μαυρίκιος δὲ Κομβρεμῶν δὲν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ μέγαρον, ἀπὸ τῆς ἡμέ- ρας καθ' ἣν ἡ Ναδὶνα τῷ ἔκαμε τὰς προτάσεις τῆς.

Αὕτη δυσχερῆστη μὲν ἦτο εἰς τὸν ἔδλεπεν, ἔσπευσε νὰ γράψῃ πρὸς αὐτὸν εὐθὺς ὡς συνωμίλητε μετὰ τῆς δευτεροτόκου θυγατρὸς τῆς.

»Γνωρῆτε τὴν Τερέζαν. Ἐλεγεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ πρὸς τὸν κ δὲ Κομ- βρεμῶν. Ἰδιότροπος, ὅπως καμμία ἄλλη, δὲν θέλει νὰ παράσῃ ἡμῖν τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀποφασίσῃ ἀμέσως. Ἀλλὰ μὴ ἀποθαρρύνεσθε, ἐργεσθε συχνὰ νὰ μᾶς βλέπετε! καὶ πρὸ παντὸς, ἔχετε ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμέ. Συντόμως εἶμαι περὶ τούτου βεβαία, θὰ σᾶς ἀποκαλέσω υἱόν μου.»

Ὁ Μαυρίκιος δὲ Κομβρεμῶν λαμβάνων τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἐφρίκασε.

Ἡ κυρία δὲ Ροσεβέλ, εἶναι ἀγαθωτάτη πρὸς ἐμέ, διελογίσθη, ἀλλ' αὕτη ἡμπορεῖ νὰ θέλῃ καὶ ἡ Τερέζα νὰ θέλῃ ὅλους τὸ ἐναντίον. Ἄ! εἶθε ἐν τού- τοις νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ προφητεία τῆς!

Ἐν τούτοις μόλις τὴν ἐμπιστοσύνην, ἣν ἐνέπνευεν αὐτῷ ἡ Ναδὶνα, δὲν ἠδου- νήθη ν' ἀποφασίσῃ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ μέγαρον Ροσεβέλ.

Ἄκολουθε!